N°. 102. Aº. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 20sten DECEMBER.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 17 *December* 1832.

De door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal benoemd zijnde Leden der *Commissie ter taxatie*, voor het jaar 1833, van de waarde der Suiker, om daarnaar de heffing van het Uitgaand Regt op dat artikel te regelen, hebben den voor die betrekking bepaalden Eed, op heden afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 17 *December* 1832.

De Heer ISAAC THOMAS ERNST NAGELL, benoemd zijnde tot *eersten Luitenant* in de Divisie *Matappika*, heeft den voor die betrekking bepaalden Eed, in handen van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 25 October.

Heden morgen heeft de deputatie der Staten-Generaal, zamengesteld uit Commissiën der beide Kamers en met den heer Graaf *van Reede*, Voorzitter der Eerste Kamer, aan het hoofd, zich in plegtstatigen optogt naar 's Konings Paleis begeven. Aldaar bij Z. M. toegelaten en met de gebruikelijke plegtigheden op het Paleis ontvangen zijnde, heeft de Graaf *van Reede*, in bijzijn van de deputatie, den Koning, namens de Staten-Generaal, het navolgende Adres voorgelezen, in antwoord op Hoogstdeszelfs Aanspraak bij de opening der Kamers.

SIRE!

Nimmer naderden, bij de opening hunner Zittingen, de Staten-Generaal Uwen troon met indrukken als de tegenwoordige. Ook zij koesterden de niet ongegronde hoop dat, door eene redelijke schikking, het doel van aller wenschen, aan den bezwarenden toestand des Vaderlands een einde zoude zijn gemaakt, en zien zich, door de ontvangene mededeelingen, in deze regtmatige verwachting te leur gesteld. Grievend is hun gevoel bij het beschouwen van den loop der onderhandelingen. Voorstellen aan de eene zijde, gekenmerkt door gematigdheid en toegevendheid; eischen aan de andere, met de eer en het onafhandelijk bestaan der natie onvereenigbaar; een Staat, schoon klein, niet zonder roem sints eeuwen onder die van Europa bekend, uit vermeend algemeen belang opgeofferd aan eene bevolking, die zich onlangs daarvan trouwloos en geweldig losscheurde; deelneming slechts bij vreemde mogendheden, waar eerbied voor regt, hulp en medewerking mogt verwacht worden: dit is het wat ons overal treft. En wanneer wij met Uwe Majesteit den toestand der buitenlandsche betrekkingen gadeslaan, dan zoude, bij het duistere daarvan, ligtelijk moedeloosheid kunnen geboren worden, zoo niet de eenparige overtuiging van het onregtmatige en onverdiende van zoodanige behandeling de Natie reeds gewillig tot groote opofferingen had gebragt, en zoo niet de zedelijke kracht, welke tot die opofferingen in staat stelde, in haar nog levendig bleef, om er meerdere te brengen aan het behoud des Vaderlands. Die kracht was het, die zich steeds, in de hagchelijkste oogenblikken, in Nederland op het luisterrijkst openbaarde; die het vroeger tegen de overwegende magt van vereenigde naburen staande hield; die, alle hinderpalen te boven komende, de herstelling van het door den overweldiger van Europa gesloopte Staatsgebouw eenmaal voltooide, en die ook nu alleen, onder de leiding van Uwe Majesteit, het schragen kan en moet, tegen de aanmatigingen of aanrandingen van eenen onregtvaardigen afval.

Wij mogen daarvan met vertrouwen de uitwerksels zien in de uitgebreide ontwikkeling onzer verdedigings-middelen, met zoo veel zorg en ijver binnen 's lands voorbereid en langs de grenzen op zoo voldoenden voet gebragt. De Natie is fier op hare zee- en landmagt; zij draagt roem op hare schutterijen, alle met geen ander doel gewapend dan tot verdediging van het Vaderland en ter verkrijging van billijke vredes-voorwaarden, zoo reikhalzend bij voortduring verlangd.

Met genoegen vestigen wij, te midden van den druk der tijden, met Uwe Majesteit het oog op de gunstige uitzigten, welke zoo wel onze handel, scheepvaart en landbouw, als onze overzeesche bezittingen nog opleveren, en die ons de hoop geven dat wij, met wijs beleid en moed, wat ook ontrouw of geweld ons zouden pogen te ontnemen, onder de nijvere en handeldrijvende volken eene eervolle plaats zullen blijven behouden. Vlijt en werkzaamheid kenteekenden altijd het Nederlandsche volk; orde en naauwgezetheid zijn aan hetzelve, in de waarneming van bijzondere en algemeene aangelegenheden, eigen. Het onderwijs, onder alle standen verbreid, en ware vrijheid en verlichting alom bevorderende, moet deze nationale deugden steeds aankweken en levendig houden.

Wij mogen daarbij den Goddelijken Zegen niet voorbij zien, welken wij mede eerbiedig erkennen in het afwenden der onheilen zoo vaak het gevolg onzer ligging aan zeeën en rivieren, maar boven al in de matiging der vernielende ziekte, die een zoo groot aantal slagtoffers in de meeste landen maakte en ook tot ons is doorgedrongen. Wij danken het der Voorzienigheid, dat de maatregelen tot leniging, met beleid daargesteld en allerwege door hulpbetoon en liefdadigheid ondersteund, hebben medegewerkt om deze plaag alhier met minder woede dan elders te doen heerschen, zoodat wij de hoop mogen voeden haar eerlang van ons te zien wijken. Ook onder deze teistering verloochende de natie haren inborst niet, maar behield die kalmte en beradenheid, welke, in rampen, het zekerst tot de uitkomst leiden.

Deze kalmte en beradenheid zullen ons mede in dit gewigtig oogenblik niet verlaten. Wij zullen de voorstellen, door Uwe Majesteit ons aangekondigd, in bedaarde en ernstige overweging nemen. Het Burgerlijk Wetboek, dit zoo aanmerkelijk gedeelte der Nationale Wetgeving, zal alzoo zijne voltooijing weldra kunnen bekomen. Niet minder belangrijk is alles wat tot de handhaving onzer geldmiddelen en van 's Lands crediet betrekking heeft. Dit onderwerp zal onze gansche aandacht vereischen en met de grootste zorg door ons behartigd worden, opdat door de geschikste middelen, bij de meeste orde en spaarzaamheid, de lasten, welke de noodzakelijkheid van de Natie vorderen zal, haar zoo min mogelijk drukken.

Zwaar zijn deze lasten, maar eenig is de toestand waardoor zij bevolen worden, en geen Nederlander die niet, als het de eer en onafhankelijkheid des Vaderlands geldt, daarvoor alles veil heeft. Veel moge worden toegegeven om in het algemeen belang den vrede van Europa te bevestigen; maar zelfbehoud stelt aan deze toegevendheid palen, wanneer zij de uiterste grenzen is genaderd. Nooit offerde Nederland vrijwillig zijn onafhankelijk bestaan op, en meermalen verdedigde het dit met geringer middelen tegen aanzienlijke overmagt. Nog leeft in aller harten dezelfde gezindheid; nog waakt de GOD der Vaderen, die, in de grootste gevaren, redding schonk. Met Uwe Majesteit vestigen wij op den Almagtigen Regeerder ons vertrouwen, en verbeiden, sterk door eenstemmigheid van gevoelen en door de regtvaardigheid onzer zaak, de vrucht *eener edele en grootmoedige volharding.*

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 8 October.

Thans is ieder hier weder gerust gesteld, omtrent het gewapenderhand tusschen beide komen van het Fransche en Engelsche ministerie, tot eindelijke afdoening der Belgische aangelegenheden; volgens de jongste berigten uit Londen is er grond aanwezig om te gelooven, dat het daartoe niet zal komen, en dat het Engelsche ministerie, na rijper overleg der gevolgen, welke eene werkdadige tusschenkomst zou kunnen na zich slepen, het meer overeenkomstig met aller belang gevonden heeft, den tot nu toe gevolgden gang der conferentiën voort te zetten, en dat het zelfs ongaarne zien zou dat die gang van Frankrijks kant verlaten wierd. Men zegt zelfs dat hiertoe, van den kant van Engeland, te Parijs eene Nota overhandigd geworden is; een stap, welke bij de betrekkingen van naauwe vriendschap, tusschen de hoven van Londen en Parijs, niet anders dan van goede uitwerking kan zijn, en Frankrijk, zelfs indien dit laatste geene andere bedenkingen heeft in het oog te houden, ongetwijfeld nopen zal, de tot nu toe in achtgenomen gematigde handelwijze ook verder te blijven volgen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 October.

Omtrent de Belgische zaken zijn de gevoelens en meeningen nog zeer verdeeld. De jongste berigten uit Londen schijnen het blokkeren der Hollandsche havens nog niet als zeer op hand te doen voorkomen; sommigen van dezelve brengen mede dat zulks uitgesteld is tot in de eerste dagen van de volgende maand, andere zeggen dat het geheel ter zijde is gesteld. De brieven, die men van de noordelijke grenzen ontvangt, stemmen echter slecht met deze berigten overeen; de troepen, die bevel hadden ontvangen tot het doen eener terugwaartsche beweging, hebben bijna gelijktijdig tegenbevel ontvangen, en men spreekt zelfs van het zenden van troepen naar het leger van het Noorden.

Van Toulon wordt gemeld, dat aldaar een komplot ontdekt zou wezen tot in brand steking van het zeilen-magazijn en het tuighuis.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 16 October.

De *Courier* behelst eenen brief van iemand, die zich een bewonderaar der Hollandsche standvastigheid ondertekent, en in welk schrijven de voorslag geopperd wordt, om al wat tot eene zekere hoogte noordwaarts van de Schelde ligt, met name Antwerpen en Mechelen, aan Holland en daarentegen hetgeen bezuiden den wester-arm dier rivier gelegen is, dus het Oude Staats-Vlaanderen of 4de distrikt van Zeeland, aan Belgie af te staan. Op deze wijs meent de schrijver zou op eenmaal een eind gemaakt zijn aan het geschil omtrent de Schelde-vaart.

De bevelen tot het gereedmaken der naar Holland bestemde vloot zijn den 12 te Portsmouth ontvangen. Zij moet uit de linieschepen **Donegal**, **Spartiate**, **Revenge**, **Talavera** en **Wellesley**, de 50 tigers **Vernon** en **Southampton**, de kleinere fregatten **Briton**, **Stag**, **Castor**, en zoo men zegt de **Volage**, zeven oorlogsloepen en twee stoombooten, in alles 20 bodems bestaan. Twee der linieschepen liggen nog voor Oporto; een derde is nog pas uit Indie terug gekomen en moet hersteld worden.

Volgens geruchten wordt er ook eene oorlogsvloot tegen China en een eskader tegen onze weerbarstige West-Indische eilanden uitgerust.

MENGELINGEN.

OVER DE TEGENWOORDIGE STAATKUNDE IN EUROPA.

(Uit het *Journal de Frankfort*, van 18 October).

Zoo gij uwe gedachten terugvoert tot op het tijdstip, hetwelk het tegenwoordige twee jaren is voorafgegaan, zult gij uit de gebeurtenissen van toen en die van heden, kunnen besluiten, hoe weinig voortgang de liberale denkbeelden gemaakt hebben, zonder dat het noodig is geweest buitengewone aanstrengingen daartegen in het werk te stellen.

Wij zullen niet spreken, of van Italie, door Oostenrijk in rust gehouden, of van Polen, door Rusland ten onder gebragt. De revolutionnairen dier beide landen vestigden hunne hoop meerder op Frankrijk dan op de natie, welker bestaan zij hervormen wilden. Deze verre hulp hun ontvallen zijnde, hebben zij hun onvermogen moeten erkennen.

Het Portugeesch geschil heeft ten volle getoond, dat Don **Pedro** er door het volk noch geroepen was, noch verlangd werd. Zijn uitzigt was dus mede op eene uitheemsche magt gerigt. Zijne hoop was op Engeland gevestigd, even als die van Polen en van Italie zulks op Frankrijk was geweest; want hetgene de patriotten van onzen tijd kenmerkt, is hun onbepaald vertrouwen op den uitheemschen.

Belgie vertoont ons hetzelfde schouwspel. Het beweert dat zijne revolutie door het volk is daargesteld, en het is bevreesd om het volk te wapenen te zijner verdediging tegen Holland. Sterker in getal dan het rijk hetwelk hetzelve bedreigt, moet ook deze *half-republikeinsche* Mogendheid de hulp van Frankrijk inroepen, zoozeer wantrouwt zij den revolutionnairen geest van hare bevolking.

Dit kort overzigt is voldoende tot het bewijzen van eene zaak, te weten: dat het liberalismus, die voorgewende zucht der massa's onvermogend, ja voor eeuwig in banden geslagen zal wezen, van het oogenblik af, waarop het aan zijne eigene krachten overgelaten, niet langer op de hulp van eenige uitheemsche magt zal kunnen rekenen.

Slechts de oneenigheid der mogendheden van Europa zou den revolutionnairen geest kunnen doen zegevieren. De oorlog en de verwarring, welke deze na zich sleept, zouden dien geest ten hoogste dienstig wezen. Den vrede in Europa te handhaven is voor het oogenblik de hoogste staatkunde, het is alle voedsel aan den revolutionnairen brand ontnemen, het is denzelven er toe brengen van zich zelven te moeten verteeren, of te niet te gaan.

Aldus beperkt tot zijne beide voorname stookplaatsen, Londen en Parijs, ziet het liberalismus, zoo de beide gouvernementen van Frankrijk en van Engeland hunnen toestand wel doorgronden, zich tot een vraagstuk van loutere binnenlandsche staatkunde terug gebragt. De algemeene ontbranding van Europa voorgekomen, blijft nog te zorgen voor die bijzondere gevaren, die later tot eene algemeene beroering zouden kunnen terugvoeren.

Engeland met het aannemen zijner hervorming. Frankrijk met zijne omwenteling van Julij, hebben vermeend met den democratischen geest in onderhandeling te moeten treden, en hebben zich gevleid de hun bedreigende regeringloosheid te zullen bezweren. De opoffering is ter wederzijde groot geweest. Het is nu nog de vraag of dezelve genoegzaam zal wezen tot afwending der revolutionnaire stormen; en of de democratische zwelggeest, na in Frankrijk eenen troon, en in Engeland eeuwen oude voorregten verslonden te hebben, zich verzadigd zal toonen, en geene verdere prooi zal eisschen.

Dit vraagstuk staat beslist te worden, en de oplossing zal eene *groote les voor Europa* wezen.

Het aristocratische stelsel had de Engelsche omwenteling overleefd.

Het monarchale stelsel had de Fransche omwenteling overleefd.

En ziedaar den revolutionnairen geest, die schijnt te zeggen: *ik heb verkeerd gedaan van al die zaken te eerbiedigen.* De geest der verwoesting moet niets ontzien. Gij hebt mij, zegt hij aan de aristocratie, de plaats ingeruimd, thans moet ik u verslinden. Aan de constitutionele monarchie zegt hij: *Gij hebt mij nevens u ontvangen, maar ik wil u niet langer nevens mij gedoogen.*

Wij zullen zien hoe die beide, in Frankrijk en in Engeland, aangetaste magten, zich verdedigen zullen.

In Engeland begint de hervormingsbill reeds hare vruchten te dragen. Het zal niet langer aan de edellieden of aan de Engelsche geestelijkheid staan om derzelver kandidaten op te geven; eene andere magt zal de verkiezingen bestieren. Het zware vraagstuk der tienden en dat der korenwetten, zoo geschikt tot het voeden der beroerten, zullen de afgevaardigden, die door de oppositie in de kamers gebragt zullen worden, door middel van de volks opgewondenheid, buiten de kamers steunen. De aristocratie op haren alouden grondslag geschokt, zal te oordeelen hebben, of de verbroedering niet voor haar eene werkelijke zelfmoord is.

Van eenen anderen kant, ziet men in Frankrijk een dreigend en met alle soort van magt onbestaanbaar beginsel, met het gezag worstelen en zijnen steun in het ontzettend vermogen der drukpers vinden. Dit beginsel is dat van de volks-souvereiniteit. Zoo het volk het regt heeft om Koningen te benoemen, heeft het ook het regt om dezelve af te zetten; zoo het, in weerwil van de wet op de erfelijkheid, *Lodewijk Filips* door zijne keuze op den troon heeft verheven, moet het de opvolgers van dien monarch van ditzelfde regt van erfschap kunnen berooven, en de staatkundige omwentelingen in het oneindige kunnen hernieuwen. Dit rampzalige beginsel, dit stelsel van het volk van alles naar zijnen wil te kunnen doen en te kunnen herroepen, moet men vernietigen of er het juk van dragen. Wij zullen zien hoe het Fransch gouvernement, hieromtrent door zijne vastheid beantwoorden zal, aan hetgene de vrienden der openbare rust en van den Europeschen vrede, van hetzelve verwachten.

Zoodanig is de staat der zaken. Iedere staatkundige maatschappij bevat meêr of min ontwikkeld in zich, deze drie monarchale, aristocratische en democratische beginselen, die de tegenwoordige wereld zamenstellen. Het laatste dier beginselen, de volksmagt, neemt in dit oogenblik eenen verschrikkelijken aanwas zoo in Engeland als in Frankrijk, hier, tegen de aristocratie, daar, tegen het koningschap.

Europa, nog rustig onder de schaduw van een sterk gevormd monarchaal gezag, houdt het oog op dit schouwspel geslagen.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, het Schip *de Snelheid,* Kapt. C. WESSELS.

Idem, het Schip *Sophia Cecilia,* Kapt. B. F. IPSEN.

Idem, het Schip *Henriette,* Kapt. J. E. SCHNEEBEEKE; — allen van *Amsterdam.*

Idem, de Schoener *Buckleburry,* Kapt. T. GREGORY; — allen zijn van de *quarantaine* ontslagen.

TE BRAAMSPUNT AANGEKOMEN:

Den 16den dezer, het Schip *Agenoria,* Kapt. WM. VAN DER KOLFF, van *Amsterdam;* is den 5 November uit *Texel* gezeild; Passagiers: de *Sergeant* J. J. MAAS en Echtgenoot, CORNELIA SNEL, benevens drie Kinderen; — ligt *quarantaine.*

Gedrukt te *Paramaribo,* bij de Erven J. BRINK.